

TEDEN MOLITVE

ZA

DUHOVNE POKLICE

od 8. do 15. maja 2011

**Predlagati duhovne poklice
v krajevni Cerkvi**

Ljubljana 2011

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

27-725-534.3

TEDEN molitve za duhovne poklice, od 8. do 15. maja 2011 :
predlagati duhovne poklice v krajevni Cerkvi / [zbral in uredil
Franc Šuštar]. - Ljubljana : Salve, 2011

ISBN 978-961-211-575-3

1. Šuštar, Franc, 1959-

255436288

Predlagati duhovne poklice v krajevni Cerkvi
Teden molitve za duhovne poklice, 8. 5. – 15. 5. 2011
Zbral in uredil: Franc Šuštar (v sodelovanju z Jožetom Čukom,
sestrami karmeličankami, s. Magdo Burger in Simonom Kvaternikom)
Slika na naslovnici: Gregor Celestina
Grafična priprava in tisk: Salve d.o.o. Ljubljana
Založba Salve d.o.o. Ljubljana
Naklada 1.100 izvodov

UVODNA BESEDA

V pastoralnem letu solidarnosti in dobroti smo vsi povabljeni, da v osebni molitvi ter v župnijskih in redovnih občestvih razmišljamo tudi o skrivnosti duhovnega poklica in našem prizadevanju za nove duhovne poklice. Molitev in delo za nove duhovne poklice je izraz velike solidarnosti do celotne Cerkve, še posebej v slovenskem prostoru, kjer že skoraj čutimo pomanjkanje duhovnih poklicev. Posebna oblika solidarnosti ter ljubezni do Boga in do bližnjega pa je tudi odgovor na Božji klic v duhovniško ali redovniško življenje.

Zato s to knjižico vabimo tudi letos, da bi se v župnijah in redovnih skupnostih odprli Gospodu in odgovorili na Jezusovo prošnjo: »Prositate torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev« (Mt 9,38). Pri tem nam želi pomagati papež Benedikt XVI. s svojo poslanico. Papež z nami razmišlja o temi: **Predlagati duhovne poklice v krajevni Cerkvi**, kar je tudi geslo letošnje molitve za duhovne poklice. Pokaže na Jezusa, ki je apostolom namenil zahtevno in hkrati navdušujoče povabilo: »Hodi za menoj!« S podobno spodbudo in drznostjo se Jezus obrača na mlade ljudi tudi danes, da bi hodili za njim. V tednu molitve za duhovne poklice želimo pomagati nagovorjenim, da bi velikodušno odgovorili Gospodu.

Knjižica naj bo v pomoč v tednu molitve za duhovne poklice zlasti duhovnikom in župnijskim občestvom. Na začetku je papeževa poslanica, zatem so pripravljene uvodi in prošnje za vse potrebe za maše v tem tednu. Dodana sta osnutka za pridigo na tretjo in četrto velikonočno nedeljo. Ker je molitveni teden v mesecu maju, ko so šmarnice, v knjižici ni več nagovorov. Zatem so predlogi za kateheze, ki so lahko v veliko pomoč. V zadnjem delu knjižice je še molitvena ura za duhovne poklice. Na zadnji strani knjižice je

molitev za duhovne poklice, ki jo je napisal papež Janez Pavel II., ki bo v letošnjem mesecu maju razglašen za blaženega. Želimo moliti za duhovne poklice tudi z vsemi svetniki ter blaženimi in tako tudi z njim.

Franc Šuštar
voditelj komisije za duhovne poklice v ljubljanski nadškofiji

POSLANICA SVETEGA OČETA BENEDIKTA XVI.

ZA 48. SVETOVNI DAN MOLITVE ZA DUHOVNE POKLICE

4. VELIKONOČNA NEDELJA, 15. MAJA 2011

Dragi bratje in sestre!

Oseminštirideseti svetovni dan molitve za duhovne poklice, ki ga bomo letos praznovali na 4. velikonočno nedeljo, 15. maja 2011, nas vabi k razmišljanju o temi: *Predlagati duhovne poklice v krajevni Cerкви*. Pred sedemdesetimi leti je papež Pij XII. (1939–1958) ustanovil *Papeški urad za duhovniške poklice*. Podobne urade, ki so jih vodili duhovniki ali laiki, so potem ustanovili tudi škofje po številnih škofijah kot odgovor na povabilo dobrega Pastirja, ki so se mu množice »zasmilile, ker so bile izmučene in razkropljene kakor ovce, ki nimajo pastirja« in je rekel: »Žetev je obilna, delavcev pa malo. Prosite torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev« (Mt 9,36–38).

Umetnost spodbujanja in skrbi za duhovne poklice se opira na evangelij, ko Jezus kliče svoje učence, naj hodijo za njim, ter jih vzgaja z ljubeznijo in skrbnostjo. Predmet naše posebne pozornosti je način, kako je Jezus poklical svoje najtesnejše sodelavce, da bi oznanjali Božje kraljestvo (prim. Lk 10,9). Predvsem je jasno, da je bilo prvo dejanje molitev zanje. Preden jih je Jezus poklical, je prebil noč v samoti, molitvi in prisluškovanju Očetovi volji (prim. Lk 6,12), da bi se v notranjosti dvignil nad vsakdanje skrbi. Poklici za duhovniško službo in posvečeno življenje so v prvi vrsti sad nenehnega stika z živim Bogom in vztrajne molitve, ki se dviga h *Gospodarju žetve* po župnijskih skupnostih, krščanskih družinah in skupinah za spodbujanje poklicev.

Gospod je na začetku svojega javnega življenja poklical ribiča, ko sta se odpravljala na ribolov na obali Galilejskega jezera: »*Hodita za menoj in naredil vaju bom za ribiča ljudi*« (Mt 4,19). Njuno mesijansko poslanstvo jima je pokazal s številnimi 'znamenji', ki so nakazovala njegovo ljubezen do ljudi in dar Očetovega usmiljenja. Učence je vzgajal z besedo in življenjem, da bi jih pripravil in bi nadaljevali njegovo delo odrešenja. Končno jim je, »*ker je vedel, da je prišla njegova ura, ko pojde s tega sveta k Očetu*« (Jn 13,1), zaupal spomin na svojo smrt in vstajenje. Preden je bil povzdignjen v nebo, jih je poslal po vsem svetu z naročilom: »*Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence*« (Mt 28,19).

Zahtevno in hkrati navdušujoče zveni Jezusovo povabilo nekaterim: »*Hodi za menoj*«, s katerim jih vabi, naj se spoprijateljijo z Njim, od blizu prisluhnejo njegovi besedi in zaživijo z Njim. Uči jih popolne posvečenosti Bogu in širjenju njegovega kraljestva v skladu z evangeljsko zakonitostjo: »*Če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umre, ostane samo; če pa umre, obrodi obilo sadu*« (Jn 12,24). Vabi jih, naj izstopijo iz svoje zaprte volje in ideje o samouresničenju, se potopijo v Božjo voljo in se ji pustijo voditi. V njih poživlja bratstvo, ki izhaja iz razpoložljivosti Bogu (prim. Mt 12,49–50) in je značilna poteza Jezusove skupnosti: »*Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste med seboj imeli ljubezen*« (Jn 13,35).

Hoja za Kristusom je zahtevna tudi danes. Pomeni učiti se upirati pogled v Jezusa, ga notranje spoznavati, poslušati njegovo Besedo in se z Njim srečevati v zakramentih. Pomeni učiti se usklajevati svojo voljo z Njegovo. To je prava šola oblikovanja za vse, ki se pripravljajo za duhovniško službo in posvečeno življenje pod vodstvom pristojnih cerkvenih oblasti. Gospod kliče vedno in v vseh življenjskih obdobjih, da bi bili deležni njegovega poslanstva in služili Cerkvi v duhovništvu in redovništvu. Cerkev je »*poklicana varovati ta dar, ga ceniti in ljubiti, saj je odgovorna za vznik in zore-*

nje duhovniških poklicev«. ¹ Zlasti v našem času, ko se zdi, da 'drugi glasovi' dušijo Gospodov glas, povabilo k hoji za Njim z darovanjem svojega življenja pa utegne biti preveč zahtevno, morajo vse krščanske skupnosti in vsak vernik zavestno prevzeti nalogo spodbujanja duhovnih poklicev. Spodbujati in podpirati je potrebno vse, ki kažejo jasna znamenja poklicanosti v duhovniško in redovniško življenje, da bi začutili toplino celotne skupnosti, ko bodo izrekli 'da' Bogu in Cerkvi. Tudi sam jih spodbujam, kakor sem storil tudi s tistimi, ki so se odločili vstopiti v semenišče, ko sem jim pisal: »Dobro ste storili! Ljudje bodo Boga vedno potrebovali, tudi v času prevladovanja tehnike nad svetom in globalizacije; Boga, ki se nam je razodel v Jezusu Kristusu in nas združuje v vesoljno Cerkev, da bi se z Njim in po Njem učili resničnega življenja ter podpirali in uveljavljali merila pristne človečnosti«. ²

Vse krajevne Cerkve morajo namenjati vedno več pozornosti pastoralni poklicev ter v družini, po župnijah in v gibanjih vzgajati mlade – kakor je storil Jezus s svojimi učenci –, da bi v njih zorelo pristno in globoko prijateljstvo z Gospodom, ki bi ga gojili z osebno in bogoslužno molitvijo. Vzgajati jih morajo za pozorno in plodovito poslušanje Božje besede prek vedno večje domačnosti s *Svetim pismom*. Pomagati jim morajo razumeti, da izpolnjevanje Božje volje človeka ne izničuje in uničuje, ampak mu omogoča, da odkrije in sprejme globljo resnico o sebi. Vzgajati jih morajo, da bodo z velikodušnostjo in bratskim duhom živeli v odnosih z drugimi, saj bodo lahko našli resnično radost in v polnosti uresničili svoje hrepenenje le, če se bodo odprli Božji ljubezni. *Predlagati duhovne poklice v krajevni Cerkev* pomeni imeti pogum prek primerne poklicne pastore pokazati na zahtevno pot hoje za Kristusom, ki more zaradi svoje bogate smiselčnosti zajeti celotno življenje.

1 Papež Janez Pavel II., *Dal vam bom pastirjev*, 41.

2 Papež Benedikt XVI., *Pismo bogoslovcem*, 18. oktobra 2010.

Obračam se še zlasti na vas, dragi sobratje v škofovski službi. Za nadaljevanje in širjenje vašega odrešilnega poslanstva v Kristusu je pomembno, da *»čim bolj skrbite za duhovniške in redovniške poklice, zlasti pa za misijonske poklice«*.³ Gospod potrebuje vaše sodelovanje, da bi njegov klic lahko dosegel srca tistih, ki jih je izbral. Poskrbite za ustanovitev škofijskih centrov za duhovne poklice, ki so dragoceno sredstvo širjenja in organiziranja pastorale poklicev ter molitve, ki podpira tovrstno pastoralo in ji zagotavlja učinkovitost. Rad bi vas, dragi sobratje škofje, opozoril tudi na skrb vesoljne Cerkve za enakomerno porazdelitev duhovnikov po svetu. Vaša razpoložljivost do škofij, kjer je poklicev malo, postaja Božji blagoslov za te skupnosti, za vernike pa pričevanje duhovniškega služenja, ki se velikodušno odpira potrebam vse Cerkve.

Drugi vatikanski cerkveni zbor je izrecno opozoril, da ima *»celotno krščansko občestvo dolžnost skrbeti za poklice, kar naj dosega predvsem z zares krščanskim življenjem«*.⁴ Poseben bratski pozdrav bi rad namenil vsem, ki po župnijah na različne načine sodelujejo z duhovniki. Še zlasti imam v mislih vse, ki lahko prispevajo svoj delež pri pastoralni poklicev: duhovnike, družine, katehiste in animatorje. Duhovnikom priporočam, naj pričujejo za edinost s škofi in drugimi sobrati, da bi tako zagotavljali življenjski *humus* za nove poganjke duhovniških poklicev. Družine naj bodo *»prežete z duhom vere, ljubezni in pobožnosti,«*⁵ sposobne pomagati sinovom in hčeram, da bodo velikodušno sprejeli klic v duhovništvo in posvečeno življenje. Katehisti in animatorji katoliških združenj ter cerkvenih gibanj naj si v svojem vzgojnem poslanstvu prepričljivo *»prizadevajo vzgajati zaupane jim mlade tako, da bodo mogli spoznati Božji klic in mu bodo radi sledili«*.⁶

3 Odlok o pastirski službi škofov v Cerkvi (Š), 15.

4 Odlok o duhovniški vzgoji (DV), 2.

5 N. d., 2.

6 N. d., 2.

Dragi bratje in sestre, vaše prizadevanje za spodbujanje in negovanje duhovnih poklicev dobiva poln smisel in pastoralno učinkovitost, ko se uresničuje v edinstvi Cerkve in je usmerjeno v službo občestvenosti. Zato je vsak trenutek življenja cerkvene skupnosti – od kateheze in pedagoških srečanj do bogoslužne molitve in romanj – dragocena možnost, da v Božjem ljudstvu, zlasti pa pri mladih in pri mladih vzbudi čut pripadnosti Cerkvi in odgovornosti za odgovor na klic v duhovništvo in posvečeno življenje v svobodi in zavestni odločitvi.

Sposobnost za negovanje duhovnih poklicev je razpoznavno znamenje življenjske moči krajevne Cerkve. Z zaupanjem vztrajno prosim pomoči Devico Marijo, da bi z zgledom svojega sprejemanja božanskega načrta odrešenja in s svojo učinkovito priprošnjo znotraj vsake skupnosti spodbudila razpoložljivost za 'da' Gospodu, ki kliče vedno nove delavce na svojo žetev. S to željo vam vsem iz srca podeljujem svoj apostolski blagoslov.

Vatikan, 15. novembra 2010

papež Benedikt XVI.

Tretja velikonočna, papeška nedelja, 8. maja 2011

ZAČETEK TEDNA MOLITVE ZA DUHOVNE POKLICE

UVOD

Zopet smo se zbrali k praznovanju velikonočnega dogodka. Kakor prvi Jezusovi učenci tudi mi potrebujemo vedno novih spodbud in moči, da bi verovali in izpolnjevali Božjo voljo. V psalmu bomo danes prosili: Gospod, daj mi spoznati pot življenja. Vsak kristjan, ki želi hoditi za svojim Učiteljem, izgovarja to prošnjo vsak dan. Brez te drže ponižnosti in popolnega zaupanja v Njegovo voljo sploh ne moremo biti priče Njegovega vstajenja.

Danes, ko začnemo teden molitve za duhovne poklice, prosimo najprej zase in za vse, ki se imenujemo kristjani. Naj nam Bog podari moč za vsakdanje spreobračanje, da bi vsak zase in skupaj kot Cerkev sprejemali poti življenja, ki nam jih kaže vstali Gospod. Tedaj bodo vzcveteli tudi duhovni poklici in druge karizme cerkvenega občestva.

Svojo zakrknjenost, sebičnost in zaprtost pred potjo življenja pa iskreno obžalujemo.

NAGOVOR

DUHOVNI POKLICI DANES – SKRB ALI VESELJE?

1. Veselje in zaskrbljenost

V velikonočnem času so naše misli usmerjene predvsem v veselje in v zmago Jezusa Kristusa nad grehom in smrtjo. Danes, ko se spominjamo izvolitve svetega očeta Benedikta XVI. za papeža, se naše veselje in gotovost še poglobi. Gospod Jezus zavzeto vodi svoje iz-

voljeno ljudstvo Cerkev. Molitvi za svetega očeta in Cerkev danes dodajmo še razmišljanje o duhovnih poklicih. Pred nedeljo Dobrega pastirja se v molitvi za nove duhovne poklice povežemo vsi katoličani po svetu, v to molitev pa vstopamo z različnimi občutki. Nekateri verniki po svetu se ob tej misli zahvaljujejo in se veselijo velikega števila fantov in deklet, ki se pripravljajo na posvečeno življenje. Število duhovnih poklicev v vesoljni Cerкви lepo raste zlasti v azijskih in afriških deželah. To je tudi naše veselje. Po drugi strani pa v Evropi in tudi v Sloveniji vstopamo v to molitev nekoliko zaskrbljeni. Želimo si večje število duhovnih poklicev. Ko pogledamo število posvečenih duhovnikov in število umrlih duhovnikov v zadnjih letih, vidimo veliko razliko; umrje skoraj dvakrat toliko duhovnikov, kakor jih je na novo posvečenih. To naj nas ne vodi v malodušje, ampak v zaupanje, v delo za nove duhovne poklice in v gorečo molitev.

2. Jezusova kateheza na poti v Emavs

Današnja Božja beseda nas povabi na pot zaupanja. Nanjo se ne odpravimo le s prošnjo za nove duhovne poklice ali s preišljevanjem o tem, kaj bomo storili ali kaj naj storijo tisti fantje in dekleta, ki jih Bog kliče v posvečeno življenje; ob tej besedi dopustimo, da nas Jezus katehizira in osvoji naša srca. Ko se človek navduši nad Jezusom in se odloči zanj, potem sploh ni težko sprejeti njegove volje bodisi v posvečenem ali v družinskem življenju.

Evangelij nas vabi, naj vsak izmed nas stopi na pot. Pridružimo se učencema, ki sta šla na velikonočno jutro iz Jeruzalema v Emavs. Evangelij pokaže razpoloženje obeh učencev: bila sta žalostna, potrta, razočarana, zaskrbljena, vsa pričakovanja so se jima sesula v prah ... V tem razpoloženju se jima pridruži Jezus tako, da ga nista prepoznala. Zanimiv je Jezusov pristop k učencema. Prav tako Gospod pristopa k vsakemu izmed nas, saj smo tudi sami pogosto v svojem razpoloženju podobni učencema.

Najprej Jezus učenca poslušaja ter ju spodbuja k pogovoru: o čem se pogovarjata, kakšne skrbi imata, kakšne misli in čustva ju prevevajo ... Učenca sta odprta za pogovor; razložita mu dogodke, svoja čustva, tudi razočaranja in hkrati zmedenost nad nepričakovanimi dogodki. Zelo je pomemben prav ta pogovor v resnici. Ko nas Jezus povabi v pogovor in nas sprašuje po našem pričakovanju, mu lahko razložimo položaj duhovnih poklicev.

Po pripovedovanju učencev je povzel besedo Jezus. Blago ju je pokaral, da ne mislita po božje, da premalo poznata razodetje, Sveto pismo in Božje obljube. Nato je začel z »novo evangelizacijo«. Učenca sta sicer poznala Božjo besedo, slišala vse Jezusove pridige in videla čudeže, doživela sta velikonočne dogodke, vendar tega nista znala povezati z življenjem. Potrebna sta bila vnovičnega oznanila, nove evangelizacije. Jezus je s ponižnostjo začel še enkrat znova. Razumel ju je v njuni nevednosti, bil z njima potrpežljiv in je začel razlagati Božji načrt odrešenja od začetka. Spet je razložil pomen velikih dogodkov v stari zavezi, pomen prerokb in tudi pomen zadnjih dogodkov, ki sta jih učenca sama doživela. Podobno razlago, ki jo mora Jezus preko papeža, škofov in duhovnikov ponavljati vsako nedeljo, potrebujemo mi vsi. Od tistega »mi pa smo mislili« je treba preiti na to, kaj misli Gospod in kako nas Gospod vodi po poti življenja. Čim bolj mu razložimo svoje misli in potem sprejmemo njegove misli, tem bolj smo v resnici, manj smo žalostni in manj nas je strah. V pogovoru z Jezusom je srce učencev gorelo v Svetem Duhu. V tem Duhu smo pripravljeni vedno bolj vstopati v Božji načrt, v Božjo voljo. Jezus tako osvoji človekovo srce, ki želi ostati z njim, v njegovi bližini. Tudi učenca postaneta solidarna z Jezusom in ga povabita v gostišče. Želita ostati z Njim, v Njegovi navzočnosti. Strahovi, malodušje in razočaranja se spremenijo v zavzetost in navdušenje. Iz osamljenosti in bega pred skupnostjo prestopita učenca v željo po skupnosti. Z Jezusom stopita v gostišče. Po lomljenju kruha in bla-

goslovu, ko prepoznata Gospoda, se brez strahov, sredi nevarnosti in noči vrneta v Jeruzalem. Ne bojita se več zase, nimata več samo svojih ozkih prestrašenih misli, ampak vsem prijateljem in vsemu občestvu pričujeta o svojem srečanju z Gospodom.

3. Izpolniti Božjo voljo

Božja beseda nas torej danes ob začetku tedna molitve za duhovne poklice v naši zaskrbljenosti ne vabi le k molitvi, da bi se čim več fantov in deklet odločilo stopiti v semenišče in v redovne skupnosti, ampak nas vabi, naj vsak izmed nas stopi na pot z Jezusom. Vabi nas, da Jezusu izpovemo svojo zaskrbljenost, svoje pojmovanje sveta in Cerkve, svoje poglede na krizo v svetu in v Sloveniji, svojo nemoč in svoja pričakovanja. Potem pa se prepustimo Jezusovi tolažilni pre-roški besedi in razlagi dogodkov okrog nas. Pri tem prosimo, naj bo naše srce goreče. Prosimo, da bi vstopili v Jezusovo miselnost in se s svojim življenjem pridružili njegovim odrešenjskim načrtom. V tej povezanosti z Gospodom bo vsak izmed nas spoznal, kje je njegovo mesto v Cerkvi in v svetu. Prosimo tudi, da bi mogli svoja spoznanja z Gospodovo močjo izpolniti v konkretnem življenju. Učenca sta v Emavsu jedla kruh, ki ga je Jezus razlomil in jima ga dal. Dobila sta moč in pogum za vrnitev in pričevanje. Tudi današnja sveta maša in obhajilo naj nam podarita moči, da bomo izpolnili Božjo voljo.

PROŠNJE

Bratje in sestre, kakor učencema v Emavsu tudi nam Gospod sam po naši vesti, po Svetem pismu in po Cerkvi govori in razlaga svojo Besedo, svoj načrt odrešenja z nami. Prosimo ga, da bi mu prisluh-nili in ga prepoznali:

1. Gospod, blagoslavljalj papeža Benedikta XVI. pri njegovem poslanstvu,
- da nas bo moč njegove besede potrjevala v veri.

2. Gospod, vsi smo poklicani k svetosti;
- pomagaj nam najti pot, po kateri nas vodiš k temu cilju.
3. Gospod Jezus, ti si postal za nas ubog, da bi mi po tebi duhovno obogateli;
- prebudi v nas željo po »skritem zakladu«, ki je v tebi.
4. Gospod, mnogi mladi nimajo poguma slediti tvojemu povabilu;
- osvobodi jih vsega, kar preprečuje njihov odgovor ljubezni, da bodo v odnosu s teboj mogli premostiti vse ovire.
5. Gospod, sprejmi vse rajne v večnost, za katero si jih ustvaril,
- in daj nam, ki smo še na zemlji, globoke vere v občestvo svetih.

Vsemogočni Gospod, ne dopusti, da bi bili slepi za tvojo ljubezen. Daj nam jo prepoznavati v globini skrivnosti razlomljenega kruha. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

PONEDELJEK 3. VELIKONOČNEGA TEDNA, 9. maja 2011

UVOD

Zbrali smo se k daritvi svete evharistije. Kot bomo slišali v Božji besedi, je sodelovanje pri bogoslužju zelo pomembno, ker nam daje večno življenje. Zato smo lahko zelo srečni, da smo sedaj tu. Ob srečevanju z vstalim Jezusom se krepi naša vera. Od njega prejemo milost in moč, da v času in okoliščinah, v katerih živimo, pričujemo zanj. Tudi sv. Štefan je prejemal moč za svoje oznanjevanje v bogoslužju svoje krščanske skupnosti.

Obžalujmo, ker smo se oddaljevali od Cerkve, ker smo živeli sami zase, ker smo bili neobčutljivi za potrebe svoje skupnosti. Obžalujmo in prosimo odpuščanja, ker velikokrat nočemo uporabiti svojega časa, darov in sposobnosti za graditev našega duhovnega občestva.

PROŠNJE

Bratje in sestre, sv. Štefan je iskreno iskal resnico in jo našel v Jezusu Kristusu ter do konca pričeval zanj. Prosimo Gospoda, da bi tudi mi iskali resnico in za pogum, da bi pričevali zanj:

1. Gospod Jezus, pomagaj nam odriniti na globoko,
- da bomo slišali tvojo besedo in jo spreminjali v dejanja.
2. Gospod Jezus, ti si pot, resnica in življenje;
- vodi korake vseh, ki te iščejo, da bi te odkrili v evharistiji.
3. Gospod Jezus, prosimo te za tiste, ki zaradi zemeljskih ujetosti ne vidijo pravega cilja in temeljnega smisla življenja;
- podari jim svobodo duha, v kateri bodo prepoznali tvoje delovanje.

4. Gospod Jezus, usmerjaj naš pogled k resnicam evangelija,
- da nas bodo pripeljale do tvoje ljubezni in bomo v njej
dobili odgovor ter temelj za življenjske odločitve.
5. Gospod Jezus, objemi s svojo ljubeznijo vse rajne,
- ki so se v življenju trudili, da bi ostali tvoji otroci in so
ohranjali tvojo podobo v sebi.

Vsemogočni Gospod, samo ti imaš besede večnega življenja; naj se oklenemo tvojega upanja in obljub. Po Kristusu, našem Gospodu.
Amen.

TOREK 3. VELIKONOČNEGA TEDNA, 10. maja 2011

UVOD

Kdor ima Kristusa, ima v sebi večno, neuničljivo življenje. Tak vernik lahko sebe daruje za druge do konca, do smrti. Če je Kristus v meni, se lahko odpovem svojim načrtom in sprejemem Božje. Tudi ko gre za duhovne poklice. Kristus je namreč premagal smrt in s tem strah pred umiranjem. Lahko pričujemo, lahko ljubimo, lahko se darujemo za druge.

Odprimo danes svoje srce za besedo in kruh življenja, ki nam ga podarja Oče. Obžalujmo svoje grehe, svojo zaprtost v materialni svet. Obžalujmo, da iščemo življenje zgolj v užitkih, da nas je strah darovati se bližnjim, da se bojimo trpljenja. Naj Gospod razjasni svoj obraz ljubezni nad nami.

PROŠNJE

Bratje in sestre, človek ne živi samo od tistega kruha, ki je za telo, ampak predvsem od kruha, ki je za duha – od vsake besede, ki pride iz Božjih ust. Zato prosimo Gospoda:

1. Za tiste, ki živijo v tvoji resnici in v tvoji Cerkvi, Gospod: za papeža, škofe, duhovnike, redovnike in redovnice, za laike;
- daj jim moči, da bi pogumno živeli iz trdnosti temelja, ki si ti – Jezus Kristus.
2. Za nepregledno množico ljudi, ki jih teža sveta potiska k tlom, v brezizhodnost,
- naj prisluhnejo resnici, da je človeško bitje ustvarjeno po Božji podobi za večnost; naj se obrnejo k tebi in najdejo v tebi svoje dostojanstvo ter pustijo, da jih ti nasičiš.

3. Za majhno število tistih, ki množici ubogih in zatiranih deli tvoj kruh,
 - da bi ne obupali, ko tudi nanje pritiska svet in ko zlo navidez premaguje dobro; naj jih tvoja beseda spodbuja, da je vredno iti za teboj do konca.
4. Za vse tiste, ki se v svoji zaverovanosti v zemeljske dobrine počasi prebujajo in hrepenijo po drugačnem kruhu,
 - da bi se odprli za resnico o sebi in ponižno sprejeli pomoč tistih, ki jim lahko pokažejo pot do odgovora.
5. Za vse tiste, ki so končali svoje življenje na zemlji,
 - da bi mogli v objemu tvoje ljubezni do dna nasititi svojo dušo in potešiti hrepenenje po tebi v novem Jeruzalemu, kjer se bo uresničil tvoj načrt s človekom.

Vsemogočni Gospod, ko te prosimo za kruh življenja, naj se zavedamo, da nam bo dano vse, tudi kruh za telo, če te bomo prosili za eno potrebno – za vero v Jezusa Kristusa, ki je kruh večnega življenja, in živi in kraljuje vekomaj. Amen.

SREDA 3. VELIKONOČNEGA TEDNA, 11. maja 2011

UVOD

Današnja Božja beseda nam pričuje, da lahko živimo kot kristjani tudi v družbi, ki nas preganja. Še več, prav okolje, ki ni prijazno do nas, omogoča pristno krščansko pričevanje. Tudi v duhovnih poklicih. Seveda je za takšno pričevanje potrebno intenzivno življenje s Kristusom. Vsi potrebujemo globoko in pristno povezanost z njim, ki je kruh življenja. Zato nas danes vabi, naj pridemo k njemu. Prisluhnimo njegovi besedi z zaupanjem in ga prosimo, da nas reši nečistega duha, nemoči za uresničevanje dobrega, vseh mrtvih del, ki nas uničujejo. Naj bomo kakor nekoč apostoli in njihovi učenci tudi mi danes deležni blagovesti; naj Gospod danes na nas pokaže moč vstajenja.

PROŠNJE

Bratje in sestre, Filip, učenci in apostoli so sredi preganjanja pogumno oznanjali, da je Jezus Kristus kruh življenja. Prosimo Gospoda, da bi tudi mi živeli z njim in ga prinašali ljudem:

1. Gospod Jezus, v evharističnem kruhu nam daješ samega sebe;
- naj srečanja s teboj prebujajo v nas hrepenenje po nenehnem osebнем spreobračanju in rasti.
2. Gospod Jezus, tvoja beseda nas vzgaja v veri in resnici;
- naj iz nje zajemamo moč za preizkušnje.
3. Gospod Jezus, ti si z nami vse dni do konca sveta;
- pomagaj nam prepoznati tvoje obličje v bolnih, trpečih, zapuščenih in v vseh, ki so potrebni naše pomoči.

4. Gospod Jezus, ti sprejemaš vsakogar, ki pride k tebi;
- bodi luč rešitve vsem, ki so zašli, razodevaj jim pota usmiljenja in odpuščanja.
5. Gospod Jezus, pomagaj vsem, ki žalujejo zaradi smrti svojih bližnjih,
- naj jih krepi upanje na vstajenje in naj jim bo občestvo svetih, v katero vstopajo njihovi pokojni, vedno bliže.

Gospod Jezus, ti si kruh močnih in hrana nesmrtnosti. Naj iz te skrivnosti vsak dan zajemamo moč za krščansko življenje in nesebično služenje bratom in sestram. Ki živiš in kraljuješ. Amen.

ČETRTEK 3. VELIKONOČNEGA TEDNA, 12. maja 2011

UVOD

Bog kliče in priteguje k sebi vsakega na svoj način, vsakemu daje v občestvu Cerkve posebno mesto. Vsem nam pa želi dati življenje, popolno srečo, po kateri hrepenimo. Božji klic in naše hrepenenje po življenju, smislu, resnici sta neločljivo povezana. Klic je odgovor na naše hrepenenje, to pa je znamenje, da smo presežna bitja. Ustvarjeni smo za življenje z Bogom in v Bogu. Z drugo besedo to imenujemo svetost.

Svetost oziroma krščansko življenje je pot. Sv. Leopold Mandić, katerega god danes praznujemo, se je vsak dan odločal za napredovanje po tej poti. Prvo berilo govori o etiopskemu dvorniku, ki je napredoval na poti svetosti ob pomoči Filipa. Naj nam Gospod pomaga, da bomo tudi mi napredovali na svoji poti vere in svetosti. Naj nas tudi danes osvobodi greha, da bomo lahko v pomoč drugim, ki hrepenijo po Bogu in iščejo resnico.

PROŠNJE

Bratje in sestre, če hočemo najti, moramo biti najprej pripravljeni iskati. V iskanju pa tolikokrat potrebujemo pomoči, zato prosimo Gospoda:

1. Za tiste, ki še zavračajo Boga, ki jih resnica o njih samih ne zanima, ki so usmerjeni samo v zemeljsko življenje,
- naj prisluhnejo trkanju Gospoda, ki čaka, da mu odprejo vrata, da bi vstopil in večerjal z njimi.
2. Za tiste, ki so že zaznali v sebi hrepenenje po večnosti, ki iščejo resnico in jo želijo spoznati,

- pošlji jim, Gospod, na pot dovolj kristjanov, polnih tvoje-
ga Duha, da jim bodo mogli z besedo in življenjem svetiti
in jih razumno voditi vedno bliže k tebi.
- 3. Za duhovnike in redovnike v apostolatu,
- da bi zmogli ponuditi pravo pot do Kristusa, ki je kruh
življenja, vsem tistim, ki prihajajo k njim v lakoti po Bogu.
- 4. Za redovnike, redovnice v klavzuri in za celotno Cerkev,
- da bi z molitvijo, zgledom in z deli ljubezni pričevali
celotni človeški družini o Očetu, ki je Oče vseh in bi tako
iskrena molitev Cerkve za vse človeštvo pričevala, da smo
si res vsi med seboj bratje in sestre v Kristusu, sinovi in
hčere istega Očeta.
- 5. Za vse rajne, ki so del občestva Cerkve,
- da bi živeli med nami kot znamenje upanja v večno življe-
nje, za katero smo ustvarjeni in kamor smo vsi poklicani.

Vsemogočni Gospod, ti si pot, resnica in življenje. Obvaruj nas sle-
pote, gluhotе, mlačnosti do tebe in oživljaj v nas ogenj hrepenenja
po tebi, da nas bo vodil v tvojo ljubezen in ti bomo v ljubezni od-
govarjali. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

PETEK 3. VELIKONOČNEGA TEDNA, 13. maja 2011

UVOD

Jezus izbere, kogar hoče. Nihče ni tako slab, da ne bi mogel postati glasnik vesele novice. To nam nakaže razodetje Boga Savlu, zagriženemu preganjalcu kristjanov, saj je Kristusova ljubezen resnično neizmerna in vsemogočna. Morda se tudi sami kdaj čudimo: »Kako nam more ta dati svoje meso jesti?« Morda ob spoznanju svojih grehov čutimo nevrednost in dvom, da nas ima sploh lahko rad; kaj šele, da kliče v kakšno posebno službo prav nas.

Res, mi nismo vredni, da bi prišel k nam. On ne prihaja k nam, ker si to zaslužimo, ampak ker ga življenjsko potrebujemo. Brez Boga smo mrtvi v svojih grehah sebičnosti, v tej svoji smrti pa kakor Savel ubijamo tudi bližnje. Zato ga danes prosimo, naj nam odpusti, da bomo lahko uživali njega, ki obuja mrtve in daje večno življenje.

PROŠNJE

Bratje in sestre, Jezus nas v evangeliju vabi, naj pridemo k njemu. Pridimo in ga z živo vero in zaupanjem prosimo:

1. Gospod Jezus, ti si dobri pastir in nam po svojih namestnikih v Cerkvi še naprej razodevaš blagovest odrešenja;
- naj z odprtostjo duha sprejemamo njihov nauk.
2. Gospod Jezus, podeli vsem duhovnikom, redovnikom in redovnicam milost,
- da bodo v polnosti živeli svojo podaritev in bodo tako z življenjem, dejanji in besedami pričevali zate.
3. Gospod Jezus, ohranaj v zvestobi in vztrajnosti vse bogoslovce,
- da v svojih odločitvah ne podležejo zapeljivosti sveta.

4. Gospod Jezus, vsem misijonarjem daj moči,
- da bodo s solidarnostjo prižigali luč upanja in da bodo s karitativnim delom lajšali bedo ljudi.
5. Gospod Jezus, prosimo te za tiste, ki so končali svoje zemeljsko življenje,
- daj jim polnost večnega življenja v novem Jeruzalemu,
kjer se bo dopolnil tvoj načrt za človeka.

Gospod Jezus, naj bomo pripravljeni prisluhniti tvojemu klicanju kakor Savel, in naj bomo kakor Pavel razpoložljivi za služenje tebi. Ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

SOBOTA 3. VELIKONOČNEGA TEDNA, 14. maja 2011

UVOD

Gospod si je od vsega začetka izbral nekatere, da bodo služili v skupnosti Cerkve za utrjevanje vere in občestva. Po človeški plati so bili morda celo med najslabšimi, vsekakor moralno zelo ubogi ljudje. Nasploh so Jezusov nauk sprejeli predvsem običajni ljudje in grešniki. Prav ti pa so močno doživeli delovanje Božjega Duha v svojem življenju, kar so potem tudi pričevali pred Cerkvijo in pred svetom. Zanje je bila vera življenjska izkušnja moči Kristusovega vstajenja. Za to vero so bili pripravljene tudi umreti.

Naj bomo danes deležni milosti, da se bomo pri evharistiji srečali z živim Gospodom. Naj nam da spoznati, da le njegove besede dajejo večno življenje. Naj nam utrdi vero in ljubezen, da bomo šli za njim, tudi ko bo težko. Obžalujmo pa svoje nezvestobe, bojazljivost, nezaupanje vanj, vse zamujene priložnosti za pričevanje.

PROŠNJE

Bratje in sestre, kaj nam koristijo Gospodovi darovi, ki nam jih daje, če nimamo Njega? Zato prosimo Gospoda:

1. Gospod, daješ nam darove, ki naj bi usmerjali naš pogled k tebi;
- pomagaj naj, da ne bomo navezani na dobrine (življenje, zdravje, stvarstvo), ki nam jih daješ, zaradi njih samih, ampak da jih bomo sprejemali kot dar za služenje tebi.
2. Gospod, daj nam doumeti, da je tvoja beseda: »Človek, odpuščeni so ti tvoji grehi« največji čudež ozdravitve in vrnitve v življenje;

- pomagaj nam živeti iz tvoje obljube, da bomo v bolezni in smrti srečali tebe, ki si umrl in vstal, in bomo zato tudi mi vstali s teboj.
- 3. Gospod, človek je čudovit v svoji celovitosti telesa, duše in duha;
 - daj nam trdnega upanja v večno življenje, po katerem v globini bitja hrepenimo, ker smo zanj po tebi ustvarjeni.
- 4. Gospod, ko nas bosta prežela tvoja beseda in tvoj Duh, bo življenje od znotraj spremenjeno;
 - daj nam moči in vere, da nam bo vse – tudi trpljenje, ki ostaja skrivnost – pripomoglo k dobremu, k približevanju tebi.
- 5. Gospod, ko se srečujemo s smrtjo svojih bližnjih, nas prevzameta bolečina in popolna nemoč;
 - naj tedaj vstane v srcu edini odgovor in izhod: »Gospod, h komu naj gremo? Ti imaš besede večnega življenja.«

Vsemogočni Gospod, pot Jezusa Kristusa je bila pot učlovečenja, življenja, smrti in vstajenja. To je tudi pot vsakega izmed nas. Naj v nas nikdar ne ugasne tvoj Duh ljubezni, ki oživlja vero v besedo obljube in nas ohranja v Božjem sinovstvu. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

ČETRTA VELIKONOČNA NEDELJA, 15. maja 2011

NEDELJA DOBREGA PASTIRJA IN DUHOVNIH POKLICEV

UVOD

Začenjamo praznovanje četrte velikonočne nedelje. Zbrani smo pri Gospodu, ker smo že izkusili, da nam on daje življenje. Brez nje ga bi bilo naše življenje polomija. Želimo, da nas Dobri pastir tudi danes nahrani z besedo resnice, ki daje smisel našemu življenju. Naj pred nami pogrne mizo, s katere bomo prejeli dar odpuščanja, dar Svetega Duha, dar potrpežljivosti v bridkostih, dar življenja v pravičnosti.

Danes bomo prosili, da bi mi kristjani zmogli hoditi po stopinjah našega Pastirja. Naj po njegovem zgledu ne živimo sebično, naj ne skrbimo le za svojo dušo in lastne gmotne potrebe. Gospod naj nam podari gorečnost, da bi vse, kar imamo, uporabili za označevanje evangelija. Priznajmo, da smo malo izkoristili vse možnosti za evangelizacijo, da velikokrat ne želimo izgubljati življenja za oznanjevanje. Velikokrat nismo odgovorili na klic, ko nam je Bog dajal priložnosti, da bi pričevali zanj. Prosimo odpuščanja v skupnem kesanju.

NAGOVOR

1. Zahvala za Dobrega pastirja in za duhovništvo

Danes praznujemo nedeljo Dobrega pastirja, ki je tudi nedelja duhovnih poklicev. Vsa Cerkev po svetu se obrača na nebeškega Očeta z veliko prošnjo za nove delavce v Gospodovi žetvi. Pridružujemo se tej molitvi. Najprej naj bo naša molitev poveličevanje Je-

zusa Kristusa, da je naš Dobri pastir; da v svoji previdnosti skrbi za duhovne pastirje skozi vso zgodovino in smemo biti mi danes pred oltarjem kot Božji otroci. Poleg tega se zahvalimo za vse duhovnike, ki so vstopili v naše življenje. Pomislimo na duhovnika, ki nas je krstil, na duhovnike, ki so nas poučevali verouk in nas pripravljali na zakramente. Zahvalimo se za župnike, kaplane in škofe, ki za nas vsak dan molijo brevir. Zahvalimo se Bogu za vse naše spovednike in duhovnike, s katerimi smo se pogovarjali o svojem življenju. Odnos do duhovnika je med ljudmi zelo različen. Pogosto je odvisen od posameznih duhovnikov, ki jih poznamo. Res je, da je vsak »duhovnik vzet izmed ljudi in postavljen ljudem v koristi glede tega, kar se nanaša na Boga« (Heb 5,1). »Vzet izmed ljudi« pomeni, da smo obdani z vso človeškostjo in nam nič človeškega ni tuje; ob tem pa smo obdarjeni z darom duhovniškega posvečenja, da bi v Jezusovem imenu prinašali Božjo besedo in posredovali milosti zakramentov za vse ljudi. V tej razpetosti med človeško krhkostjo in Božjimi darovi je vsak duhovnik poklican, da se trudi naprej sam pri sebi živeti po Božji volji in izpolniti Gospodovo naročilo. K temu prizadevanju duhovnikov za lastno svetost so povabljeni vsi verniki in tudi sobratje duhovniki.

2. Zgledi Dobrega pastirja

V današnji Božji besedi srečamo dva pastirja. Najprej Jezusa kot Dobrega pastirja, ki pozna svoje ovce in jih varno vodi po poteh, da bi imeli življenje v izobilju. Poleg tega pa v berilih srečamo Petra, ki ga je Jezus postavil, naj pase njegove ovce. Petra je poklical Jezus, da bi hodil za njim skupaj z drugimi apostoli, ki so se zbrali ob Jezusu kakor ovce okrog Dobrega pastirja. V tej hoji je bil zvest in je čutil Jezusovo skrbno ljubezen. Ob Jezusovih besedah se je učil, gledal dela in čudeže, se zelo konkretno vživljal v slog Jezusovega življenja. Po Jezusovi smrti in vstajenju ter po prihodu Svetega Du-

ha je Peter stopil pred ljudi in jim kot pastir odpiral pot k polnosti življenja.

Jezus je pogledal na ljudi in jih videl utrujene in razkropljene kakor ovce, ki nimajo pastirja. Zato jih je učil, vodil in zanje poskrbel. Ljudje so bili že pogosto razočarani nad različnimi ljudmi, ki so se razglašali za pastirje, vendar jim niso dali življenja. Obnašali so se bolj kakor tujci, morda tudi kot tatovi in roparji. Sedaj končno prihaja Jezus, da jim pove resnico in jih vodi k polnosti življenja. Apostoli, ki so preživeli stisko velikega petka in potem tudi veselje ob vstalem Jezusu, so dobili v lastnem življenju trden dokaz, da lahko zaupajo Jezusu. Zato je Peter stopil pred ljudi in jim oznanil veselo novico o odrešenju. Apostolska dela pravijo, da so bili ob Petrovih besedah ljudje pretreseni. Spraševali so Petra in apostole: »Kaj naj storimo?« Peter kot pastir in po Jezusovem zgledu jasno odgovarja na njihova vprašanja. Torej ima tudi ta pastir jasne odgovore za življenje človeka.

Tako kot so Judje spraševali Petra, kaj naj storijo, tako lahko slišimo na različne načine ponovljeno vprašanje ljudi, kaj naj storijo, da bodo živeli, da bodo srečni. Pastirji Cerkve vseh časov in vseh dežel sveta še vedno odgovarjajo na vprašanja ljudi. Ne le da odgovarjajo na vprašanja, ampak po zakramentih in molitvi tudi posredujejo Jezusovo moč za polnost človeškega življenja.

3. Pastirji našega časa in skrb za duhovne poklice

Vprašanj »kaj naj storimo?« in razkropljenosti ljudi je vedno zelo veliko. Postavlja se vrsta vprašanj: Ali je dovolj odgovorov na vprašanja in stiske ljudi? Ali so odgovori pravilni? Kdo ponuja odgovore? Ali so med ponudniki odgovorov morda tatovi in roparji, tujci, ki ne poznajo človeka? Sedaj pomislimo na pastirje, ki jih Jezus pošilja. Ali jih je dovolj? Ali pastirji zvesto opravljajo svojo službo? Ali so slišani in sprejeti? Ali so upoštevani v svojem oznanilu? Od kod

pravzaprav prihajajo pastirji? Kje škof dobi duhovnike, da jih potem lahko pošilja na župnije za dušne pastirje?

Če verniki želimo imeti pastirje, in to dobre pastirje, je to skrb nas vseh. Torej ni v prvi vrsti skrb škofa, da bo lahko v neko župnijo poslal duhovnika, pač pa ljudi, da bodo imeli ali dobili duhovnika. Kakor poznamo razmere v Sloveniji, še ne čutimo velikega pomanjkanja duhovnikov. Tega ne moremo trditi za prihodnost. Vsako leto umrje veliko več duhovnikov, kot pa imamo novomašnikov. Tudi v semeniščih in noviciatih ni toliko bogoslovcev, da bi bili lahko mirni.

Zato spodbuda za molitev in za delo za nove duhovne poklice. Odgovarjajmo na Jezusov klic, naj prosimo Gospodarja žetve, da pošlje delavcev na svojo žetev. Vsak duhovni poklic je Božje delo, vendar lahko marsikaj storimo za duhovne poklice mi. V ta namen molimo in se o tem pogovarjajmo! Odločitev nekoga za duhovnika naj bo nekaj lepega in naravnega, ne pa hudo presenečenje in pretres – morda tudi v vaši družini. Poglejmo in poiščimo resnične lepe stvari v življenju in poslanstvu duhovnikov, ne pa le krize, afere in nepravilnosti, ki so sicer tudi del življenja cerkvenega občestva. Skrbimo za pozitivno podobo duhovnika, kot jo kaže veliki Duhovnik Jezus Kristus in toliko svetih duhovnikov, ki nam pomagajo živeti z Bogom naše Božje otroštvo v upanju na večno srečo.

PROŠNJE

Bratje in sestre, vsak človek nosi v sebi pečat ustvarjenosti po Božji podobi – to je hrepenenje po resnici - zato zaupno prosimo Gospoda:

1. Za tiste, ki šele začenjajo prisluškovati tvojemu glasu, Gospod,
- da bi v njih hrepenenje po resnici ne ugasnilo, ampak bi jih vabilo v iskanje, dokler ne bi na kolenih pred skrivnostjo tvoje ljubezni izpovedali: »Moj Gospod in moj Bog!«

2. Za tiste, ki so na poti iskanja resnice prepoznali v učlovečenem, križanem in vstalem Jezusu Kristusu edinega pastirja, edino ime, v katerem je odrešenje,
 - da bi v njih milost krsta močno delovala, da bi vztrajali na poti za teboj in bi svoje življenje (v zakonu, samskosti ali posvečenosti) trdno ukoreninili v Tebi.
3. Za tiste, ki prepoznavajo pot posvečenosti kot pot polnosti za svoje življenje v Tebi,
 - daj jim modrosti in poguma, da stopijo na pot popolne predanosti Očetu, katerega obličje je ljubezen.
4. Za vse tiste, ki so se že odločili hoditi v življenju za teboj, Gospod, saj je zvestoba odločitvi velikokrat na preizkušnji,
 - bodi milostljiv vsem, ki so se z zaobljubo zavezali pričevati zate: duhovnikom, redovnikom in redovnicam, škofom in papežu – bodi jim luč, priteguj njihovo svobodno voljo, njihov razum, njihov spomin, da boš ti živel v njih in po njih za odrešenje vseh.
5. Za tiste, ki so umrli;
 - Gospod, sprejmi vse umrle k sebi, nam pa z razmišljanjem o trenutku smrti razkrivaj modrost življenja.

Vsemogočni Gospod, tvoja beseda obljube je naše življenje – h komu naj sicer gremo, saj imaš ti edini besede večnega življenja, po katerem hrepenimo. Sprejmi torej to hrepenenje našega srca, saj si ga ti ustvaril, in usliši naše prošnje. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

KATEHEZA ZA TEDEN DUHOVNIH POKLICEV 2011

RAZMIŠLJANJE ZA KATEHETA

Ko je Jezus dejal »Jaz sem dobri pastir« (Jn 10,11), je pred svoje učence in poslušalce postavil podobo, ki je v njih zbudila zaupanje in jim dala občutek varnosti. Da bi mogli to razumeti, se moramo ozreti na preteklost. Izrael je bil nomadsko pastirsko ljudstvo. Še danes nam beduinsko življenje, ki ga spoznavamo s pomočjo raznih dokumentarnih TV-programov, kaže način življenja v Jezusovem času. Pastir je načeloma sam s svojimi ovcami. Med njim in živalmi se splete zaupljivost; živali mu slepo zaupajo, sledijo zvenu njegovega glasu. Pastir jim daje varnost in jih ohranja pri življenju. Danes z besedo »pastir« v cerkvenem jeziku naslavljamo tiste ljudi, ki nam kažejo pot k Bogu. S svetim očetom na čelu so duhovniki tisti pastirji, ki dajejo svojim ovcam smer in varnost. Ko nas Jezus kot Dobri pastir imenuje ovce, ne ponižuje naše osebnosti, ampak nam pomaga rasti; s svojo bližino in ljubeznijo nas dela bolj človeške, bolj osebe; stori, da se iz nas rodi nova stvar, ki se zaveda in je močna in s katero svet ne more upravljati ali jo strahovati, ker ni več pod njegovim vplivom.

O potrebnosti novih pastirjev in Jezusovih prič se letos pogovarjamo tudi pri katehezi v tednu duhovnih poklicev. Predvsem se bomo osredotočili na besedilo svetega očeta Benedikta XVI., ki poudarja pomen in potrebnost vzgoje za *duhovne poklice v krajevni Cerkvi*. Papež vabi mlade, *naj prisluhnejo Božji besedi, naj se učijo brati znamenja in naj si upajo stopiti na pot popolne posvečenosti Bogu in širjenju njegovega kraljestva*. Poleg tega pa Benedikt XVI. spodbuja škofe, župnike, katehiste in animatorje, naj si *prizadevajo*

*vzgajati zaupane jim mlade tako, da bodo mogli spoznati Božji klic
in mu bodo radi sledili.*

Sveto pismo:

1. Jn 10,1–10;
2. Jn 10,11–16;
3. Lk 15,3–7.

PREDLOGI ZA KATEHEZE PRVA TRIADA

CILJI

1. spoznati, da je Jezus prijatelj, ki skrbi za nas;
2. doživeti, da je skrb za brate in sestre naša dolžnost in pravica, ki nam jo daje Jezus;
3. odločiti se, da bomo hoteli delati dobro zato, ker nas k temu vabi Jezus.

PRIPOMOČKI

1. dovolj rut za polovico otrok v skupini,
2. zelo dolga vrv (če bo kateheza zunaj),
3. veriga iz stolov (če bo kateheza v učilnici).

PRIPRAVA UČILNICE

Uvodni del lahko izvedemo tudi zunaj. Katehet naj presodi, če otrok to ne bo preveč raztreslo in če s »preseljevanjem« ne bodo izgubili preveč časa in koncentracije. Če je primerno, lahko izvajamo celotno uro na prostem, sicer naj katehet skupaj z otroki stole razporedi tako, da bodo služili za »tekmovalno« stezo.

NOVI POJMI

- pastir,
- duhovnik, redovnik, redovnica, misijonar.

POTEK

Vstopno mesto

uvodna molitev (kot običajno)

Katehet razdeli skupino otrok na polovico. Nato pove pravila vaje v tišini. Polovici otrok zaveže oči, druga polovica pa skrbi za »slepe«. Potem se zamenjajo. Dolžnost »pomočnikov« je, da »slepe« brez besed in čim bolj varno pripeljejo na cilj. Pri izvajanju vaje katehet (zaradi varnosti) skrbi, da nista na poti več kot dva para hkrati.

Katehet naj se z otroki pogovori, kaj so občutili, ko so bili »slepi« in ko so bili »vodniki«. Opozori naj, kako zelo pomembno je, da se tisti, ki je slep, lahko zanese na svojega vodnika. Ta mora skrbeti za to, da se varovancu nič ne zgodi in da brez poškodb pride na cilj.

Oznanilo

Podobno zgodbo je učencem povedal tudi Jezus. Ni jim sicer zavezal oči in jih vodil po mestu, ampak jim je povedal zgodbo o ovci, ki se je izgubila, in o dobrem pastirju, ki jo je šel iskat. Jezus je vedel, da bodo njegovi poslušalci zgodbo razumeli, ker so vedeli, kako se vedejo ovce in kakšno nalogo ima pastir.

Katehet pripoveduje zgodbo o izgubljeni ovci (Lk 15,3–7).

Tako kot smo mi skrbeli drug za drugega, ko smo bili varuhi slepih, in kot je gospodar šel iskat izgubljeno ovco, tako nam danes Jezus pošilja ljudi, ki se odločijo, da ga bodo posnemali. To so duhovniki, redovniki, redovnice, misijonarji ...

RAZLAGA POJMOV

Duhovnik:

mož, ki je na poseben način slišal Jezusovo vabilo, naj služi Bogu in ljudem pomaga odkriti Božjo ljubezen. Samo duhovnik lahko

mašuje, v Jezusovem imenu pri spovedi odpušča grehe in opravlja druge obrede.

Redovnik:

mož, ki je na poseben način slišal Jezusovo vabilo, naj služi Bogu in opravlja podobno delo kot duhovnik. Je član cerkvenega reda in svoje življenje posveti Bogu. Redovnik je lahko tudi duhovnik, ni pa nujno.

Redovnica:

žena, ki je na poseben način slišala Jezusovo vabilo, naj živi tako kot on. Služi Bogu in ljudem, obljubi, da bo živela v skupnosti z drugimi redovnicami, ne bo imela osebne lastnine in bo opravljala službo, za katero jo bodo prosili.

Misijonar:

mož ali žena, ki sliši posebno Jezusovo vabilo, naj gre po svetu, med ljudi, ki Jezusa ne poznajo, in jim oznanja Jezusov nauk ter jih uči, kako prav živeti, da bodo prišli v nebesa.

SKLEP

Dogovorimo se za skupno dejavnost: obisk bolnikov, molitev za ljudi v stiski, risanje zgodbe o izgubljeni ovci, kot bi jo Jezus povedal danes, pomoč sošolcem ali drugim ljudem v stiski. Naše delovno vprašanje naj bo: Kaj lahko mi danes ali v tem tednu naredimo, da bi bili čim bolj podobni Jezusu, Dobremu pastirju?

Skupaj zmolimo molitev sveti angel.

DRUGA TRIADA

CILJI

1. spoznati potrebnost duhovnih poklicev za naše življenje: poslani so zato, da nam pomagajo slišati Boga in izpolnjevati njegovo voljo;
2. doživeti zahtevnost opravljanja službe duhovnega poklica: biti dosleden v tem, kar oznanja, uči;
3. odločiti se za molitveno podporo domačega duhovnika in drugih »vrst« duhovnih poklicev.

PRIPOMOČKI

1. zgodba o izgubljeni ovci.

Pastir je imel sto ovac. Bile so v ogradi in pastir je skrbel zanje tako, kot se je za njegovo službo spodobilo. Če je bil dan lep, jih je peljal na pašo, na travnik, tja, kjer je vedel, da bo zanje najboljše. Če je bil dan oblačen in je grozila nevihta, jih je potolažil s soljo. Nekega dne je ena izmed ovac ugotovila, da je v ogradi luknja. Splazila se je ven in stekla v zlato svobodo. Mislila si je: »Tale naš pastir je kar malce preveč previden. Danes je tako toplo sonce, pa nas ni odpeljal na pašo. Sama si bom našla primerno travo. Dovolj sem velika.« Toda kar naenkrat, kot se poleti rado zgodi, se je nebo stemnilo, zapihal je močan veter, ohladilo se je, zagrnelo, zabliskalo in ulila se je ploha. Med kapljami, ki so padale po ovci, se je tu in tam našlo tudi debelejšje zrno toče. Ovca se je prestrašila in zaradi strahu ni več vedela, od kod je prišla in kam naj gre. Začela je begati in se zapletla v trnjev grm. Pastir je takoj opazil, da manjka. Našel je luknjo, skozi katero je ušla, in takoj,

ko se je nevihta unesla, jo je šel iskat. Sledil je njenemu glasu in jo našel, vso zmršeno in prestrašeno. Zadel si jo je na ramo in jo odnesel v ogrado. Luknje pa ni zamašil.

PRIPRAVA UČILNICE

Katehiziranci in katehet sedijo v krogu, sredi katerega so lahko različni simboli (glej predlog kateheze za tretjo triado).

NOVI POJMI

duhovni poklic > duhovniški poklic.

POTEK

Vstopno mesto

Po uvodni molitvi, ki je lahko običajna ali pa jo katehet vzame iz tega priročnika, katehet pove zgodbo o izgubljeni ovci. Osnutek je naveden zgoraj, katehet jo lahko poljubno prilagaja glede na skupino katehizirancev. Ostanjejo naj osnovni poudarki: čreda ovc in ovca, ki odide iz ograde, pastir, ki za ovce skrbi in gre iskat izgubljeno. Ko jo prinese domov, luknje v ogradi ne zadela.

Sledi uvodni pogovor, ki preide v oznanilo.

OZNANILO

Dobri pastir je tudi Jezus. Sam je povedal, da se veseli, ko najde izgubljeno ovco. Prinese jo nazaj. Zanimivo je, da tudi on vedno znova dovoli, da ovce same izberejo, ali bodo ostale pri njem ali ne. Kaj pomeni to za naše življenje?

Kdaj posnemamo ovco, ki ostane pri pastirju in posluša njegov glas, in kdaj smo podobni ovci, ki jo je zamikala luknja v ogradi?

Kako lahko drug drugemu pomagamo delati prav in dobro? V čem smo lahko drug drugemu v pomoč?

Jezus je vedel, da bomo ljudje vedno znova potrebovali pastirje in vodnike, zato izmed nas vedno znova kliče može in žene, da bi sledili njegovemu vabilu ter postali vodniki in pomočniki. To so duhovniki, redovniki, redovnice, misijonarji ... Vsak od nas je povabljen, da jim prisluhne in postane njihov pomočnik. Kaj lahko naredimo v naši skupini?

SKLEP

Dogovorimo se za skupno dejavnost, ki jo lahko usmerimo tudi v to, da katehiziranci poskušajo izvesti katehezo v nižjih razredih in tako sami občutijo, kaj pomeni »voditi verouk«. Lahko se razdelijo v pare ali skupinice ter v imenu celotne župnije obiščejo bolne in osamljene ali izberejo kakšno drugo primerno dejavnost v smislu posnemanja »pastirskega dela«.

Zmolimo sklepno molitev.

TRETJA TRIADA

ali mladina

CILJI

1. udeleženci spoznajo vsebino poslanice svetega očeta ob svetovnem dnevu molitve za duhovne poklice;
2. udeleženci začutijo osebno odgovornost za oblikovanje duhovnih poklicev in molitve zanje;
3. udeleženci sklenejo zavezo molitve za duhovne poklice.

PRIPOMOČKI

1. pisala in list z besedilom poslanice svetega očeta ob svetovnem dnevu molitve za duhovne poklice,
2. fotosimbolika (2010 jo je npr. izdala Slovenska Karitas, pred časom sta izšla dva dela fotosimbolike tudi pri založbi Salve in sta še v prodaji),
3. rastoča roža,
4. Sveto pismo,
5. kip iz jaslic (pastir z ovco),
6. papir za izdelovanje plakata A2 (= 2 x A3),
7. flomastri ali voščenke.

PRIPRAVA UČILNICE

Če je mogoče, katehet stole razporedi v krog in na sredino postavi rožo, Sveto pismo in pastirja z ovco.

NOVI POJMI

duhovni poklic > duhovniški poklic.

POTEK

Vstopno mesto

Udeleženci opisujejo, kaj vidijo na sredini učilnice in kaj bi posamezni simboli lahko pomenili:

- roža – življenje, rast, razvoj;
- Sveto pismo – Božja beseda;
- jasična figura – spomin na božič, Jezusa, Dobrega pastirja.

V skupnem pogovoru skušamo najti povezavo med vsemi predmeti in ugotoviti, da predmeti označujejo tudi četrto velikonočno nedeljo, ko obhajamo svetovni dan molitve za duhovne poklice.

OZNANILO

Voditelj razdeli besedilo s papeževim nagovorom za nedeljo molitve za duhovne poklice. Vsak udeleženec dobi del nagovora, ki ga:

- prebere,
- označi, kaj ga je nagovorilo,
- izpiše vprašanja, ki se mu ob tem porodijo.

Nato udeleženci z istim delom besedila oblikujejo delovno skupino, ki bo najprej pregledala oznake in pripravila povzetek za celotno skupino – oblikovala plakat. Sledi predstavitev plakata.

Nato katehet povzame besedilo papeževe poslanice in razloži osnovne misli (spodaj priporočene ali druge, ki jih iz besedila povzame glede na potrebe skupine):

- Za dobre duhovne poklice je potrebno moliti. Jezus je svoje učence poklical po noči, ki jo je prebil v samoti, molitvi in prisluškovanju Očetovi volji.
- Vsi skupaj smo povabljeni, da se učimo brati »znamenja« Božje ljubezni in usmiljenja do ljudi. Jezus je bil svojim učencem zgled popolne posvečenosti Bogu in širjenju njegovega kraljestva.
- Hoja za Kristusom pomeni upirati pogled v Jezusa, ga notranje spoznavati, poslušati njegovo Besedo, ga srečevati v zakramentih. Zavedamo se, da Gospod kliče vedno in v vseh življenjskih obdobjih.
- Vsak trenutek življenja cerkvene skupnosti je dragocena možnost, da se v Božjem ljudstvu, zlasti pa pri malih in pri mladih, vzbudi čut pripadnosti Cerkvi in odgovornosti za odgovor na klic v duhovništvo in posvečeno življenje v svobodi in zavestni odločitvi.

SKLEP

Ob podobah iz zbirke fotosimbolike udeleženci najdejo sliko, ki najbolj ustreza opisu delovanja domačega duhovnika/duhovnikov. Dogovorijo se, da bodo zavestno molili za domačega župnika in morda poskusili izvesti podobno dejavnost, kot je predlagana za katehizirance druge triade (izvajanje kateheze v nižjih letnikih).

MOLITVENA URA ZA NOVE DUHOVNE POKLICE

BRALEC: »Nato je šel na goro in poklical k sebi, katere je sam hotel. In prišli so k njemu. Postavil jih je dvanajst, katere je imenoval tudi apostole, da bi bili pri njem in bi jih pošiljal pridigat ter bi imeli oblast izgovorjati hude duhove« (Mr 3,13–15).

Voditelj: Gospod Jezus, poklical si za svoje učence tiste, ki si jih sam izbral. Imenoval si jih apostole, kar v grščini pomeni »poslani«.

Ljudstvo: *Tudi danes kličeš in nagovarjaš. Tvoja beseda je vedno živa in učinkovita. Mnogi mladi ob tebi začutijo, da ti želijo biti podobni. Za te fante in dekleta te prosimo. Daj jim poguma, da se bodo odločili zate.*

Voditelj: Danes je podoba Cerkve v javnosti velikokrat popačena. Velikokrat smo kristjani, tudi duhovniki, redovniki in redovnice, tisti, ki mladim s svojim odstopanjem od Jezusovega zgleda otežujemo odločitev zate.

Ljudstvo: *Odločitev za duhovniški ali redovniški poklic pomeni tudi zavesten vstop v institucijo Cerkev, ki je sveta in grešna obenem, občestvo svetih ter skupnost slabotnih in globoko ranjenih ljudi.*

Voditelj: Ne daj, Gospod, da bi kdo od mladih zaradi grešnosti in slabosti tvojih posvečenih služabnikov in služabnic v sebi utišal tvoj klic.

Ljudstvo: *Jezus, sam si vedel, da moraš iti h grešnim, zapostavljenim in bolnim. Zato si rekel: »Zdravnika ne potrebujejo zdravi, ampak bolni.« Zato nam daj najprej izkusiti lastno grešnost. Tako drugih ne bomo obsojali. Doživeli bomo, kar si nekoč rekel farizeju Simonu: »Komur je bilo veliko odpuščeno, tudi veliko ljubi.«*

BRALEC: *»Glejte, bratje, kakšni ste bili poklicani! Ni vas veliko modrih v očeh ljudi, ni vas veliko mogočnih, ni vas veliko imenitnih. Nasprotno, Bog si je izbral tisto, kar je v očeh tega sveta nespametno, da bi osramotil modre. Tisto, kar je v očeh sveta slabotno, si je Bog izbral, da bi osramotil tisto, kar je močno. Bog si je izbral tisto, kar je na svetu preprosto in zaničevano, tisto, kar ni nič, da bi onesposobil tisto, kar je, da se pred Bogom ne bi ponašal noben človek« (1 Kor 1,26–29).*

Voditelj: Gospod, učenci, ki si jih poklical, so bili povečini preprosti in neizobraženi ljudje. Od njih nisi zahteval znanja jezikov ali izjemnih umskih sposobnosti. Vedel si, da se »Bog prevzetnim ustavlja, razodeva pa ponižnim«.

Ljudstvo: *Pavel je v enem izmed pisem zapisal, da vednost brez ljubezni zgolj napihuje in ruši, ljubezen pa gradi. Pomagaj vsem, ki želijo biti tvoji učenci,*

***da se bodo odlikovali v preprostosti in ponižnosti.
Naj najprej zaupajo v delovanje in moč Božje milosti, šele nato
pa naj se zanašajo na svoje človeške sposobnosti.***

Voditelj: Vse pogosteje se dogaja, da v svojo službo kličeš tudi take, ki so se prej že usposobili za kakšen drug poklic, kasneje pa so spoznali, da jih lahko v polnosti osreči le dosledna hoja za teboj.

***Ljudstvo: Prosimo te za te fante in dekleta.
Poživljaj njihovega duha, da bodo ohranili
duhovno mladost in prožnost, da se bodo
popolnoma upodobili po tebi.***

BRALEC: Jezus je poslal dvanajst učencev in jim naročil:
»Bolnike ozdravljajte, mrtve obujajte, gobave očiščujte,
hude duhove izganjajte. Zastonj ste prejeli, zastonj dajajte.«
Dejal jim je še, naj razen palice ničesar ne jemljejo na pot,
ne kruha ne popotne torbe ne denarja v pasu. Obujejo
naj sandale, dveh oblek pa naj ne nosijo (prim. Mr 6,6–9).

Voditelj: Gospod Jezus, živel si preprosto. Ko si zapustil svoj dom in domače v Nazaretu, nisi s seboj vzel ničesar. Živel si od darov mož in žena, ki so hodili za teboj. Veliko časa si kot gost in prijatelj preživel v hiši Simona Petra v Kafarnaumu, prav verjetno pa je, da si sam ali z učenci velikokrat noč prebil na prostem. Živel si svobodno in nisi bil navezan ne na ljudi ne na stvari. Nekoč si svojim učencem dejal: »Ne skrbite, kaj boste jedli ali kaj boste pili ali kaj boste oblekli. Saj vaš nebeški Oče ve, česa potrebujete.«

Ljudstvo: *Prosimo te za vse tiste, ki ti želijo slediti v redovništvu ali duhovniški službi. Daj jim modrosti in prave evangeljske svobode, da bodo imeli pravo razmerje do gmotnih dobrin in do denarja.*

Voditelj: Naj s hvaležnostjo sprejmejo vsak dar, obenem pa naj s svojim življenjem pokažejo, da zaupajo predvsem v Božjo previdnost. Naj se zavedajo minljivosti tega sveta, da bodo ljudje čutili, da je njihovo srce pri Bogu.

Ljudstvo: *Jezus, ti si sam nekoč rekel: »Ne nabirajte si zakladov na zemlji, kjer jih uničujeta molj in rja, nabirajte si namreč zaklade v nebesih.« Rekel si tudi: »Kjer je namreč tvoj zaklad, tam je tudi tvoje srce.«*

Voditelj: Prosimo te, pošlji vsem, ki se odločajo za duhovniški ali redovniški poklic, na pot pravih pričevalcev vere, ki bodo s svojim življenjem pokazali, kakšen odnos naj imajo do ljudi in stvari v duhu evangelija.

BRALEC: *»Tedaj je Jezus rekel: 'Slavim te, Oče, Gospod nebes in zemlje, da si to prikrikl modrim in bistrim, razodel pa malim. Da, Oče, tako ti je bilo vseč. Vse mi je izročil moj Oče in nihče ne pozna Sina kakor le oče, in nihče ne pozna Očeta kakor le Sin, in komur hoče Sin razodeti. Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vas bom poživil. Sprejmite moj jarem nase in učite se od mene, ker sem krotak in iz srca ponižen, in našli boste spokojnost svojim dušam; kajti moj jarem je znosen in moje breme je lahko« (Mt 11,25–30).*

Voditelj: Duhovno morejo rasti in zoreti samo ponižni ljudje, saj so se pripravljani spremeniti in spreobrniti le ponižni. Napuh pa nas sili, da branimo svoj položaj. V napuhu terjamo, da se spremenijo drugi okoli nas.

Ljudstvo: Kakor je mati vseh grešnih nagnjenj napuh, tako je ponižnost ključ k svetosti. Zato te, Gospod, prosimo, naj se vsi, ki hočejo nekoč v tvojem imenu izgovarjati blagoslov nad kruhom in vinom, odlikujejo v pravi ponižnosti. Tako bodo pripravljani sprejemati spodbude in upravičeno kritiko, obrekovanje in opravljanje pa jih ne bo preveč prizadelo.

BRALEC: »Nekoč je na nekem kraju molil. Ko je nehal, ga je eden izmed njegovih učencev prosil: 'Gospod, nauči nas moliti, kakor je Janez naučil svoje učence.' Dejal jim je: 'Kadar molite, recite: Oče! Posvečuj se tvoje ime. Pridi tvoje kraljestvo. Naš vsakdanji kruh nam dajaj od dne do dne in odpusti nam naše grehe, saj tudi mi odpuščamo vsakemu, ki nam je dolžan in ne daj, da pademo v skušnjava« (Lk 11,1-4).

Voditelj: Naša vera se razodeva v molitvi. V njej spoznavamo, kdo smo. Jezus nam je razodel, da smemo Bogu reči Oče. Mi vsi smo torej njegovi otroci.

Ljudstvo: Molitev je izžarevanje Božje moči. Človek, ki moli, je močan. Po Božji milosti izkuša skrivnost Boga, zato so njegove besede polne Duha.

Voditelj: Apostoli so Jezusa velikokrat videli, kako v samoti moli. Slutili so, da je molitev vir notranjega miru in spoznanja. Niso vedeli, kako naj prav molijo, zato so prosili Jezusa: »Gospod, nauči nas moliti!« Takrat jim je zaupal, kako tesno je združen z nebeškim Očetom.

Ljudstvo: Gospod, prosimo te, da bi se vsi, ki se odločajo ali pripravljajo na duhovniški ali redovniški poklic, zavedali pomembnosti molitve pri njihovem oznanjevanju. Naj bodo semenišča in redovne skupnosti prave šole molitve in kontemplacije.

Voditelj: Prosimo te za naše družine in župnije. Naj v njih ne pojema prošnja k tebi, ki si gospodar žetve. Ne nehaj pošiljati delavcev na svojo žetev.

